

[Handelsministeren.]

berne for noget overordentlig værdifuldt, som jeg meget nødigt så indskrænket.

Det blev nævnt også af hr. Per Federspiel, at de nye regnskabsregler i øvrigt var et gode. Hr. Per Federspiel troede, at når vi havde sat begrebet „omsætning“ i parentes, var det, fordi vi var sindede at tage det ud. Jeg fik det indtryk af den senere drøftelse her, at der er andre, der mener, at parentesen er sat, for at området for, hvad der skal ind i denne specifikation, kan udvides inden for parentesens rammer, og begge opfatters drøfter jeg meget gerne. Herunder kan vi også drøfte det af hr. Per Federspiel selv foreslåede, om man kan finde former for at markere den kommende skattebyrde eller den allerede pådragne skattebyrde i regnskabet.

Hr. Nordqvist nævnte i forbindelse med åbenheds- og offentlighedsproblematikken, at dette lovforslag har sådanne kvaliteter, at det på dette område fortjener seriøs debat, og jeg mærkede mig også hr. Nordqvists glæde over, at vi gennem en bevidst metode gør regnskaberne sammenlignelige. Jeg indrømmer blankt, at jeg så ikke forstår, at hr. Nordqvist stopper ved koncernregnskaberne. Jeg ved godt, det skyldes den EF-situation, som især hr. Nordqvist og hr. Poul Dam diskuterer, men jeg må sige, at forslaget på dette punkt forekommer mig umiddelbart logisk: er det rigtigt over for det enkelte aktieselskab, så er det dobbelt rigtigt dér, hvor problematikken i virkeligheden kommer til at ende.

Jeg er helt enig med hr. Poul Dam i hans bemærkninger om, at erhvervsliv ikke er nogen privatsag. Det tror jeg nu i og for sig vi alle er, så jeg mener ikke, hr. Poul Dam kan tage patent på denne betragtning. Der er i dag et nøje samspil mellem erhverv og samfund, og det skal der være i begge gruppers interesse.

Hr. Poul Dam var i forbindelse med åbenheden og offentligheden også inde på, at aktier burde noteres på navn, og havde i den forbindelse nogle bemærkninger om skattepligten. Jeg mener at vide, at vi stort set har løst skattespørgsmålet, netop når det drejer sig om aktier, forlods og uden navnenotering, men jeg vil alligevel drøfte denne problematik senere, ligesom jeg også gerne drøfter spørgsmålet, om vi med hen-

syn til aktiekapitalens størrelse skal højere op end den femdobling, der foreslås nu, og den næsten fordobling, der er sket i forhold til det senest kendte kommissionsforslag.

Når det drejer sig om medbestemmelsen, om lønmodtagernes repræsentationsret i bestyrelserne, så forstår jeg, at det konservative folkeparti vil gemme sine hensigter, indtil vi kommer til behandlingen af de næste lovforslag, og jeg må koncentrere mig om de andre partier. Hr. Poul Nielson ville gerne kippe med flaget, netop fordi der foreslås indført en lønmodtagerrepræsentation med nøjagtig samme rettigheder og pligter i bestyrelsen som alle andre. Hr. Poul Dam ville stort set det modsatte. Han var også glad for lønmodtagerrepræsentationen, men fandt, at lønmodtagerrepræsentanterne burde være underkastet særregler. Jeg har den opfattelse, at lønmodtagerrepræsentanter opnår den stærkeste placering, den største respekt og den største anerkendelse ved på alle områder, hvor det overhovedet er muligt, at være i nøjagtig samme situation som andre bestyrelsesmedlemmer, og det er hovedmotiveringen bag de formuleringer, der her foreligger.

Hr. Per Federspiel gav hr. Poul Dam lidt argumentationsbaggrund ved at nævne, at dette næppe voldte store problemer. Jeg tror ikke, hr. Poul Dam behøver at tage det til sig med den valør, for jeg tror i og for sig, hr. Per Federspiel har ret på en anden måde, end det måske blev sagt, nemlig på den måde, at i overordentlig mange — hvis jeg må sige det — moderne erhvervsvirksomheder er samarbejdet mellem lønmodtagere og virksomhedsledelse på en række konkrete områder uden for de direkte interessemod-sætningers område nået så langt, at jeg mener at vide, at ganske mange industriledere og moderne bestyrelsesmedlemmer i erhvervslivet er af den opfattelse, at bestyrelsesrepræsentation er et led i en samarbejdsudvikling, de gerne ser. Jeg er enig med dem, og derfor er jeg måske ikke slet så enig med hr. Per Federspiel. Det bliver en diskussion mellem hr. Per Federspiel og mig om, hvem der er mest på bølgelængde med den øjeblikkelige erhvervsudvikling, måske især hos den lidt yngre generation, der til gengæld nok tegner en stadig større del af den moderne erhvervsudvikling.

Jeg er bestemt ikke uenig med hr. Per